

بسم الله الرحمن الرحيم

مصاحبه شونده: دکتر محمدرضا سعیدی

در مهر ماه سال ۱۳۵۴ پس از پایان دوره دکترا و یک سال دوره پادوکتري { bosdoc} در آمریکا در دانشگاه صنعتی آریامهر مشغول به کار شدم و از همان ابتدا قرار براین بود که پس از افتتاح پردیس دانشگاه در اصفهان کار خود را در پردیس دانشگاه صنعتی آریامهر در اصفهان ادامه دهم و لذا در شهریور ۱۳۵۶ در پردیس دانشگاه در اصفهان کار خود را ادامه دادامه و مسئولیت های متفاوت ریاست دانشکده، ریاست کتابخانه مرکزی و نیز ریاست دانشگاه صنعتی اصفهان در سالی مختلف به عهده داشته ام. در شروع کار خود در دانشگاه چه در پردیس تهران و چه در پردیس اصفهان از نظر امکانات آزمایشگاهی و تهیه مواد و وسایل آزمایشگاهی کمبودی احساس نمی شد. بخصوص در پردیس تهران امکانات آزمایشگاهی و پژوهشی فراهم بودند. اینجانب نیز به کمک آقای دکتر محمد یلپانی و دکتریونس ایچکجی از اساتید برجسته در دانشکده شیمی وسایل و تجهیزات مورد نیاز آموزشی و پژوهشی برای پردیس اصفهان را خریداری نمودیم که هم اکنون نیز برخی از این وسایل و تجهیزات در دانشگاه صنعتی اصفهان (نام پردیس اصفهان_ دانشگاه صنعتی آریامهر) در سال ۱۳۵۸ به دانشگاه صنعتی اصفهانی تغییر پیدا کرد هنوز مورد استفاده می باشند. پس از شروع بکار در سال ۱۳۵۴ در دانشگاه شیمی در آزمایشگاه پژوهشی با سرپرستی مشترک آقای دکتریسیانی و دکتر ایچکجی بر روی یک پروژه پژوهشی در زمینه مداد طبیعی (natural product) مشغول شدم و بنظرم بخصوص در شروع کار به عنوان یک استاد یار جوان استفاده از تجربیات اساتید با تجربه بخصوص در امر پژوهش بسیار مفید می باشد. این مورد برای من بسیار مفید و مثمر ثمر بوده است و در سال های بعد نیز این

همکاری پژوهشی بخصوص با آقای دکتر یونس ایپکچی تا زمان بازنشستگی ایشان ادامه داشته است آقای دکتر یونس پیکچی از سال ۱۳۵۹ به دانشگاه گسین آلمان رفتند) اوایل دوران خدمت دانشگاهی اینجانب همزمان با انقلاب اسلامی سپری شده است و پس از انقلاب نیز با توجه به مسئولیت های اجرایی در دانشگاه ارتباط مستمر با دانش جویان برقرار بوده است و فکر میکنم من و دانش جویان آن دوره ها خاطرات خوبی داشته باشیم. پس از انتقال به تهران و ادامه کار در دانشگاه صنعتی شریف در موارد مختلفی در فعالیت های فوق برنامه با دانش جویان (بجز موارد ورزشی و کوه نوردی) شرکت داشته ام و در این موارد هم فکر میکنم این تجربه برای من و دانش جویان مفید بوده است که در بعضا در گرد همایی سالیانه فارغ التحصیلان در دانشکده از آن ها یاد می شود. دانشکده شیمی دانشگاه صنعتی شریف در سالهای بعد از جنگ تحمیلی با خرید تجهیزات پژوهشی جدید رشد بسیار خوبی در مقایسه با سایر دانشگاه های شیمی کشور داشته است. ولی متاسفانه در چند سال اخیر در مقایسه با سایر از دانشکده های شیمی کشور این رشد متوقف شده است و هیچ گونه تجهیزات جدید آموزشی و پژوهشی به دانشکده وارد نشده و یا بازسازی نشده اند. نظریه اینکه اغلب صنایع شیمیایی در ایران بخش پژوهش و توسعه (R&D) ندارند لذا ارتباط با صنعت در حد مطلوب نبوده است. گرچه همواره سعی شده است و در مواردی نیز به انجام رسیده است. بنا بر این به نظرم از نظر تجهیزات و قرار داد های ارتباط با صنعت دانشکده در وضعیت مطلوبی قرار ندارد.

بنظرم استاد موفق کسی است که علاوه بر تدریس و پژوهش با کیفیت خوب و یا عالی باید بتواند تعامل خوبی با دانشجو و سایر همکاران آموزشی و غیر آموزشی خود در دانشگاه را داشته باشد.

خاطرات بسیار تلخ و شیرینی از دوران خدمت واز اساتید پیش کسوت دانشکده دارم
که بازگو کردن آنها فقط می تواند در جمع همان اساتید خاطره انگیز بوده وبازگو شود.

امیدوارم که از این پس نیز این دانشگاه همواره یکی از دانشگاههای پیشتاز در امر
آموزش وپژوهش وارتباط با صنعت در سطح کشور و با شناخت بیشتر در سطح بین
المللی قرار داشته باشد.